

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobců

a) D C

b) M C

oba bytem ...

zastoupeni advokátem Mgr. Emanuelem Fuchsem
sídlem Polská 54, Praha 2

proti

žalovanému

Magistrát hl. m. Prahy

sídlem Mariánské náměstí, Praha 1

za účasti

1. PALAS ATHENA MEDICAL SE

sídlem Hvězdoslavova 509, Praha 4

zastoupena advokátkou JUDr. Jindřiškou Kořínkovou,
sídlem Nuselská 132, Praha 4

2. L D

bytem ...

3. J. M.

bytem ...

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2017, č. j. MHMP 1582948/2017,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobci se podanou žalobou domáhali zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 11, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“), ze dne 26. 10. 2016, č. j. MCP11/16/046390/OV/Bu (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), ve věci povolení stavby stavebníkovi PALAS ATHENA MEDICAL SE dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Stavební úřad rozhodnutím ze dne 29. 9. 2014, č. j. MCP11/14/048635/OV/ze, umístil stavbu nazvanou jako „Nástavba a přístavba kliniky jednodenní chirurgie“. Stavebníkem byla osoba zúčastněná na řízení ad 1). Nemovitosti vlastněné žalobci a osobami zúčastněnými na řízení ad 2) a 3) sousedí s tímto zdravotnickým zařízením. Žalobci jsou vlastníci konkrétně pozemků č. x, x, x a x v k. ú. x. Tyto pozemky žalobců na jižní straně sousedí s pozemky, na kterých se nachází předmětná stavba.
4. Stavba byla specifikována jako nástavba 1. podlaží a 2. podlaží a přístavba na jižní straně stavby a parkoviště na východní straně pozemku stavby. Přístavba zahrnuje rozšíření půdorysu stávající haly o 1,4 m. Nástavba 1. podlaží bude sledovat půdorys přízemí a na jižní straně vytvoří přesah nad vstupem o šířce 4,75 m v délce 12 m. Na severní straně bude nástavba ustoupena o min. 1,35 m od severovýchodního nároží až k přístavku schodiště. Nástavba 2. podlaží bude na jižní straně sledovat 1. podlaží. Severní stěna nástavby bude na západní straně v délce 7,8 m ustoupena od hrany střechy 1. podlaží o min. 6 m. Severní stěna nástavby 2. podlaží bude v délce 6,6 m ustoupena o minimálně 5,1 m, ve zbývajícím délce bude tato část fasády ustoupena o minimálně 6,6 m.
5. Stavební úřad prvoinstančním rozhodnutím výrokem I. povolil společnosti PALAS ATHENA MEDICAL SE, stavbu označenou „Nástavba a přístavba kliniky jednodenní chirurgie Hvězdoslavova 509/25, Praha 4 - Chodov“ s tím, že stavba obsahuje nástavbu dvou podlaží a přístavbu čp. 509 na jižní straně stavby, a výrokem II. povolil parkoviště na východní straně pozemku s přesunutým vjezdem z ulice Mirošovská.
6. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání. V něm namítali, že stavba podstatně zhorší kvalitu jejich bydlení a územní rozhodnutí dosud nenabylo právní moci. Konkrétně namítali, že stavba bude stínit jejich pozemek a stavební úřad neprovedl místní šetření.
7. Žalovaný napadeným rozhodnutím pozměnil výrok I. tak, že se vypouští text „stavba obsahuje: nástavbu dvou podlaží a přístavbu čp. x na jižní straně stavby“ a za slova stavbu se vkládá text „spočívající ve změně stavby čp. x k. ú. x zdravotnického zařízení, a to v nástavbě 2. nadzemního podlaží (dále NP) max. rozměrů 18,9 m x 38,9 m nad stávajícím půdorysem přízemí s přesahem nad stávajícím vstupem max. šířky 4,8 m, délky 12 m na

jihovýchodním nároží s ustoupením na severní straně o min. 1,35 m v délce max. 25 m, v nástavbě 3. NP max. rozměrů 13 m x 38,9 m nad stávajícím půdorysem 2. NP s ustoupením oproti severní stěně na západní straně v šířce o min. 6,00 m a v délce 7,8 m. Severní stěna v délce 6,60 m ustupuje o min. 5,10 m, ve zbývající délce část fasády ustupuje o min. 6,60 m; v přístavbě na jižní straně stavby max. rozměrů 1,4 x 6,5 m v osovém podélném modulovém označení sloupů v poli 5-6 pro rozšíření vstupní podesty a ve stavebních úpravách stávající stavby čp. x spočívající v propojení nástavby a přístavby povolením schodiště.“ Ve zbytku prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

8. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný vypořádává s jednotlivými odvolacími námitkami. Konkrétně k námitkám žalobců uvedl, že ve stavebním řízení se výhled z oken neposuzuje. Stavba byla pravomocně umístěna. Stejně tak v předchozích fázích řízení byl již přezkoumán odstup navržené nástavby od rodinného domu žalobců. Kontrolou projektové dokumentace /řez D-D/ bylo zjištěno, že úroveň atiky nástavby nejbližší protilehlé severní stěny k rodinnému domu žalobců je + 6,80 m nad úrovní podlahy přízemí, co odpovídá kótě $\pm 0 = 305,60$ m n.m. (Balt po vyrovnání) a je ve výšce 9,75 m nad přilehlým terénem. Vzdálenost protilehlé stěny rodinného domu podle koordinační situace je 12,6 m. Je dodržen soulad s § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. ve věci vzájemných odstupů.
9. K místnímu šetření žalovaný uvedl, že ústní jednání spojené s ohledáním (místní šetření) se konalo dne 23. 6. 2016. Ve smyslu § 112 odst. 2 stavebního zákona však není povinné. Z citovaného ustavení vyplývá, že stavební úřad od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání může upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provedení. Z protokolu o provedení ústního jednání a ohledání vyplývá, že stávající stavba byla prohlédnuta ze sousedního pozemku. Žádné měření sklonu sousedních pozemků nebylo nutné provádět, neboť stavební úřad měl vše potřebné zdokumentováno v předložené projektové dokumentaci. Otázky omezení výhledu, zastínění pozemku a narušení jejich soukromí se ve stavebním řízení neposuzují.
10. Žalovaný dodal, že kolaudačním rozhodnutím č. 5614/81-Pg/Ša bylo povoleno užívání stavby čp. x jako zdravotnické středisko a stavba uvedena do užívání jako trvalá. Úvahy a tvrzení odvolatelů o časově omezeném provozu polikliniky a předpokládané asanaci staveb v okolí panelovou zástavbou, že by okna plánované nástavby směřovala na veřejné prostranství mezi panelovými domy, nesouvisí s nyní povolovanou stavbou a nejsou ani odvolacími námitkami.
11. K úvahám odvolatelů ohledně správní žaloby podané proti územnímu rozhodnutí jako důvodu pro přerušení stavebního řízení žalovaný uvedl, že podání správní žaloby nemá odkladný účinek. Územní rozhodnutí je stále pravomocné.
12. V závěru odůvodnění žalovaný uvedl, že odvolatelé v rámci stavebního řízení a odvolání neuvedli žádné konkrétní námitky proti způsobu provádění a užívání stavby, ani vůči takovým požadavkům dotčených orgánů ve stavebním řízení, jimiž by bylo dotčeno jejich vlastnické právo nebo práva vyplývající z věcného břemene. Žalovaný však zjistil, že v prvoinstančním rozhodnutí stavební úřad nedostatečně ve výroku I. stavbu specifikoval. Vzhledem k tomu, že toto jednoznačně vyplývá z projektové dokumentace a z odůvodnění stavebního povolení, napravil tento nedostatek odvolací správní orgán změnou výroku I.

Změnu provedl, protože žádnému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, nehrozila újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat.

II.

Argumentace účastníků

13. Žalobci v žalobě vznášejí následující okruhy žalobních námitek:

1) Rozhodnutí je vydáno na základě skutečností, které nemají oporu ve spisovém materiálu, přičemž se žalovaný jednak nevypořádal s celým obsahem odvolacích námitek, a současně u těch, které zamítl jako nedůvodné, nevyložil z jakého důvodu tak učinil. Nijak neodůvodnil z jakého důvodu a na základě jakých skutečností přistoupil ke změně výrokové části, a o jaké podklady konkrétní výrok opřel, v důsledku čehož je ovšem rozhodnutí materiálně nepřezkoumatelné a nesrozumitelné

2) Žalobci byli na svých právech účastníka řízení zkráceni postupem správních orgánů obou stupňů v takové míře, že v důsledku tohoto postupu je rozhodnutí nezákonné. Nezákonnost je spatřována zejména v neposouzení námitek týkajících se stínění a proslunění pozemku žalobců, rušení v nočních hodinách provozem v zařízení a nepřerušování řízení, byť proti územnímu rozhodnutí byla podána správní žaloba.

3) Rozhodnutí trpí i procesní vadou, neboť v řízení o umístění stavby jednala za stavební úřad podjatá osoba. Rovněž jsou důvodné pochybnosti o nestrannosti ve stavebním řízení. PALAS ATHENA MEDICAL SE se žalobci uzavřela soukromoprávní dohody, že nástavba a přístavba nebude prováděna. Osoba, která za společnost dohodu uzavřela je členem Výboru pro zdravotní a sociální politiku Městské části Praha 11.

14. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že většina námitek žalobců je ve stavebním řízení nepřijatelná. Odkázal také na odůvodnění svého rozhodnutí.

15. PALAS ATHENA MEDICAL SE navrhla žalobu zamítnout.

16. Na jednání konaném dne 11. 12. 2019 žalobci, žalovaný i PALAS ATHENA MEDICAL SE setrvali na svých argumentech z písemných podání. Osoba zúčastněná na řízení ad 3. se ztotožnila se žalobními námitkami žalobců a navrhla, aby bylo žalobě vyhověno.

III.

Posouzení žaloby městským soudem

17. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).

18. K jednotlivým žalobním námitkám soud uvádí následující.

19. **Ad 1)** K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek

důvodů musí být však vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů tak nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28).

20. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a nepřezkoumatelným ve výše uvedeném smyslu jej neshledal. Z napadeného rozhodnutí je patrné, z jakých důvodů žalovaný rozhodl, tak jak rozhodl. Konkrétně změnu výroku I. odůvodnil potřebou bližší specifikace stavby. Uvedl také, že vyšel z projektové dokumentace a z odůvodnění stavebního povolení.
21. Žalovaný se rovněž v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem zabýval námitkami žalobců (viz body 8 až 12 výše). Žalobci neuvádějí, jaké konkrétní další námitky žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal. Soud sám takové pochybení nespatřuje.
22. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí tedy není důvodná.
23. Námitka žalobců, že rozhodnutí je vydáno na základě skutečností, které nemají oporu ve spisovém materiálu, je v obecné rovině. Soud tedy také obecně uvádí, že takovou vadu napadeného rozhodnutí neshledal.
24. Tyto námitky tedy nejsou důvodné.
25. **Ad 2)** K jednotlivým věcným námitkám žalobců soud předně uvádí, že žalobou je napadeno rozhodnutí o vydání stavebního povolení. Tomu předcházelo v jiném řízení rozhodnutí o umístění stavby. Soud se musel nejdříve tedy vypořádat s otázkou, kterými námitkami se v této fázi řízení může vůbec zabývat.
26. Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.
27. Judikatura správních soudů dovodila, že předmět územního a stavebního řízení, tj. okruh otázek, které se v nich řeší, je odlišný. Důsledkem této diferenciace je zavedení věcné koncentrace námitek účastníků řízení v § 114 odst. 2 stavebního zákona. Námitky, které se vztahují k předmětu územního řízení, lze uplatnit pouze v tomto typu řízení, nikoliv v řízení navazujícím, tedy v daném případě v řízení stavebním (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2014, čj. 1 As 176/2012-140, či rozsudek ze dne 20. 2. 2018, č. j. 9 As 293/2016-69). Podrobněji k této otázce Nejvyšší správní soud uvedl následující (rozsudek ze dne 25. 7. 2016, č. j. 4 As 63/2016-39):

[20] Otázkou věcné koncentrace námitek, které podle citované zákonné úpravy mohou být uplatněny ve stavebním řízení, se Nejvyšší správní soud v minulosti opakovaně zabýval. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2011, č. j. 1 As 133/2011-127, "z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že smysl územního řízení je odlišný od smyslu stavebního řízení. V prvním případě se posuzuje

stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území. Přitom se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. V případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy [§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona]. Ve stavebním řízení se stavba do území neumísťuje, neboť je v něm již umístěna na základě územního rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 1 As 21/2008-81, www.nssoud.cz). Je tedy zřejmé, že mezi územním řízením a stavebním řízením, ačkoli jejich výstupy představují řetězcí se správní akty, existuje z hlediska věcného bariéra striktně oddělující tato dvě řízení. Správní soudy se mohou při přezkumu stavebního povolení zabývat toliko těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení, a nemohou posuzovat zákonnost stavebního povolení z pohledu otázek, které se věcně neupínají k předmětu stavebního řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011-565, www.nssoud.cz)."

[21] Námitky, které se vztahují k předmětu územního řízení, lze tedy uplatnit pouze v tomto typu řízení, nikoli v řízení navazujícím (tj. v daném případě v řízení stavebním, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2013, č. j. 4 As 7/2013-30). Mezi takové námitky nepochybně patří umístění stavby do území a vymezení její vzdálenosti od sousedních nemovitostí. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 10. 2010, č. j. 2 As 69/2010-122: "stavební úřad se přitom nebude zabývat námitkami nad jejich zákonem stanovený rozsah, stejně tak, v souladu se zásadou koncentrace řízení, nebude přihlížet k námitkám, které byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území (§ 114 odst. 2 stavebního zákona); mezi takové námitky přitom jistě patří i námitky týkající se podmínek pro umístění navrhované stavby na pozemku, její výšky či odstupu od hranic sousedních pozemků. Pokud tedy stěžovatelé namítají nerespektování minimální odstupové vzdálenosti 2 m od společné hranice pozemku, Nejvyšší správní soud ve shodě s krajským soudem uvádí, že tato námitka měla být uplatněna v územním řízení (které v projednávané věci proběhlo); při přezkumu řízení o dodatečném povolení stavby se jí proto nelze zabývat."

[22] Ustanovení § 114 odst. 2 stavebního zákona je přitom třeba vykládat tak, že neumožňuje uplatnění námitek, které již byly správními orgány posuzovány v územním řízení, ale zároveň také námitek, které kvůli svému předmětu mohly a měly být vzneseny v územním řízení. ... Předmětem stavebního řízení je posouzení předložené projektové dokumentace zpracované podle podmínek určených v územním rozhodnutí. V průběhu stavebního řízení však nemůže docházet ke změně podmínek, které byly tímto rozhodnutím určeny. Pokud by k takovým změnám došlo nebo by projektová dokumentace podmínkám stanoveným v územním řízení neodpovídala, tyto skutečnosti by předmětem námitek ve stavebním řízení být mohly.

28. Soud dospěl k závěru, že většina žalobních námitek žalobců jsou právě námitky, které měly uplatnit v územním řízení a ve stavebním řízení jsou již nepřipustné. To se týká námitek, které vyplývají z rozhodnutí o umístění stavby, tedy velikost a umístění nástavby, která má dopady na omezení výhledu, zastínění pozemku a narušení soukromí žalobců. Tyto totiž souvisí se zasazením stavby do území a dopadu na zájmy v okolí, a

nikoli s předmětem stavebního řízení dle § 111 stavebního zákona. Takovou nepřipustnou námitkou jsou také argumenty žalobců týkající se počtu podlaží a dodržení odstupových vzdáleností. Žalovaný tedy nepochybil, pokud se těmito námitkami nezabýval.

29. Za nedůvodnou považuje soud námitku, že výrokem, kterým žalovaný změnil výrok I. prvoinstančního rozhodnutí, došlo k dalšímu zvětšení stavby.
30. K tomu soud v první řadě uvádí, že stavebním rozhodnutím nemůže dojít ke zvětšení stavby, na kterou bylo vydáno územní rozhodnutí. Stavební rozhodnutí lze vydat pouze na stavbu, která odpovídá specifikaci a podmínkám uvedeným v předchozím územním rozhodnutí. To vyplývá již z § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Podle něj stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím.
31. Předmětem pozměňovacího výroku žalovaného dle soudu byla jen bližší specifikace stavby. Tato specifikace odpovídá pravomocnému územnímu rozhodnutí. Podle něj přístavba zahrnuje rozšíření půdorysu stávající haly o 1,4 m. Nástavba 1. podlaží bude sledovat půdorys 1. podlaží a na jižní straně vytvoří přesah nad vstupem o šířce 4,75 m v délce 12 m. Nástavba 2. podlaží bude na jižní straně sledovat 1. podlaží. Severní stěna bude na západní straně v délce 7,8 m ustoupena od hrany střechy 1. podlaží o min. 6 m. Severní stěna nástavby 2. podlaží bude v délce 6,6 m ustoupena o minimálně 5,1 m, ve zbývajících částech bude tato část fasády ustoupena o minimálně 6,6 m. Tyto údaje odpovídají napadenému rozhodnutí žalovaného.
32. Jediným rozdílem je, že územní rozhodnutí umožňuje na jižní straně přesah nástavby 1. podlaží o šířce 4,75 m, kdežto napadené rozhodnutí zmiňuje maximální šířku 4,8 m. K tomu však lze poznamenat, že stavební povolení zmiňuje maximální šířku, nikoliv tedy šířku skutečnou, či minimální. Ve spojení s územním rozhodnutím je tedy zřejmé, že by mělo jít o šířku 4,75 m. Navíc případný rozdíl o rozměru 5 cm se týká jižní strany stavby, která nepřiléhá k nemovitostem žalobců. Není tedy ani způsobit negativně zasáhnout do práv žalobců.
33. Co se týče namítaných odstupů, tak ty ve výroku napadeného rozhodnutí řešeny nejsou. Pokud žalobce napadá část výroku, že „nástavba na jižní straně bude navazovat na předsazenou část jihovýchodního nároží a vytvoří“, tak přesně takto je nástavba 1. NP charakterizována i v územním rozhodnutí (3. podmínka).
34. K námitce absence místního šetření soud uvádí, že dle § 112 odst. 2 stavebního zákona od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání může stavební úřad upustit, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění.
35. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že měření sklonu pozemků nebylo nutné, neboť vše podstatné vyplývalo z projektové dokumentace. Dle soudu je tedy zřejmé, že stavební úřad ani žalovaný nepovažovali za nutné provádět místní šetření na pozemku žalobců. To je v souladu s § 112 odst. 2 stavebního zákona. To zejména za situace, pokud žalobci tímto šetřením chtěli podpořit svou argumentaci o zabránění výhledu. To je totiž námitka, která nespadá do stavebního řízení ve smyslu § 114 odst. 2 stavebního zákona, ale do řízení územního. Případné místní šetření na pozemku žalobců by tedy nemohlo nic na

rozhodnutí ve věci změnit, neboť touto námitkou se žalovaný ve stavebním řízení nemohl zabývat.

36. Co se týče námitky rušení žalobců rozsvěcováním v pokojích v nočních hodinách, soud ji nepovažuje za důvodnou. V daném případě žalobci netvrdí, že by v předmětných místnostech, které sousedí s pozemkem žalobců, mělo být svíceno celou noc. Namítají pouze, že v pokojích je rozsvěcováno při návštěvě zdravotní sestry. To však soud nepovažuje za nadměrné obtěžování žalobců. Žalobci žijí v hustě osídleném území, kde ovlivňování prostředí mezi sousedními nemovitostmi je přirozenou a nezbytnou součástí běžného stavu věcí. V každé nemovitosti si obyvatelé občas v noci rozsvítí. Pokud by rozsvěcování bylo nějakým způsobem nadměrné, mají žalobci možnost bránit se soukromoprávní cestou. Občasné noční rozsvícení nemůže být v žádném případě důvodem pro neumožnění stavby, tedy důvodem pro takto závažné omezení vlastnického práva stavebníka jako majitele pozemku. V případě občasného nočního rozsvěcování je totiž právo žalobců více než vyváжено legitimním zájmem stavebníka užívat svůj pozemek v souladu s jeho záměry. Navíc jde opět o námitku, která měla být primárně řešena v územním řízení.
37. Dle soudu žalovaný postupoval také zcela správně, pokud stavební řízení nepřerušil s ohledem na podanou žalobu proti územnímu rozhodnutí. Toto řízení bylo vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 3 A 57/2015. Usnesením č. j. 3A 57/2015 – 30 žalobě nebyl přiznán odkladný účinek. Územní rozhodnutí tedy bylo v době vydání stavebního povolení i v době napadeného rozhodnutí pravomocné a nebyl důvod stavební řízení přerušovat. Pro úplnost soud dodává, že rozhodnutím ze dne 5. 12. 2017, č. j. 3A 57/2015 – 87 bylo řízení v dané věci zastaveno z důvodu zpětvzetí návrhu žalobkyní.
38. Co se týče žalobci namítané dohody mezi žalobci a zástupcem stavebníka o tom, že nástavba a přístavba nebude prováděna, soud souhlasí se žalovaným, že nejde o námitku, kterou by bylo možno ve stavebním řízení zohlednit.
39. Podle § 114 odst. 3 stavebního zákona námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. Nedošlo-li k dohodě o námitce občanskoprávní povahy, stavební úřad si o ní učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence práva nebo rozsahu vlastnických práv.
40. Soud je toho názoru, že námitky občanskoprávní povahy ve smyslu věty druhé právě citovaného ustanovení nemohou být jakékoliv občanskoprávní námitky. Námitky soukromoprávní povahy, o kterých si stavební úřad dle věty druhé citovaného ustanovení může učinit úsudek, musí mít vždy souvislost s věcně vymezenou působností stavebního úřadu. Zpravidla se tyto námitky týkají imisí. Předmětem výhrad mohou být jak imise způsobené samotnou stavbou (např. zastínění, podmáčení, narušení statiky sousední stavby, obtěžování pohledem, ztráta výhledu apod.), tak i imise očekávané z jejího provozu (např. hluk, prach, zápach apod.; viz Černín, Karel. Účinná soudní obrana proti vzniku stavby. Bulletin advokacie, č. 5/2017).
41. V působnosti stavebního úřadu jsou námitky územně technické, popřípadě stavebně technické povahy. Tedy námitky, které souvisejí s dopady stavby na území a své okolí. Není však v působnosti stavebního úřadu učinit si úsudek o případném soukromoprávním ujednání, ve kterém se majitel pozemku vzdává do budoucna možnosti stavby na svém

pozemku. Posouzení takové smlouvy jde zcela nad rámec působnosti stavebního úřadu, který je primárně určen k ochraně veřejných zájmů v oblasti využívání území. Taková námitka se týká rozsahu vlastnických práv, tedy způsobu případně omezení, jak bude stavebník své vlastnické právo vykonávat. O takové námitce si stavební úřad úsudek sám učinit nemůže (viz část druhé věty § 114 odst. 3 stavebního zákona za středníkem). Navíc lze poznamenat, že touto smlouvou nebyl omezen rozsah vlastnického práva žalobců, ale případně pouze společnosti PALAS ATHENA MEDICAL SE.

42. Žalovaný tedy nepochybil, pokud se touto námitkou věcně odmítl zabývat, neboť jde o námitku, jejíž posouzení, respektive úsudek o ní, není v působnosti stavebních úřadů.
43. **Ad 3)** Žalobci nakonec vznesli námitky podjatosti úředních osob. Námitka ohledně podjatosti úřední osoby v územním řízení je však v nyní posuzované věci irrelevantní. Toto řízení se netýká územního řízení, ale stavebního řízení.
44. Námitka žalobců, že účastník soukromoprávní dohody, že nástavba a přístavba nebude prováděna, je členem Výboru pro zdravotní a sociální politiku Městské části Praha 11, dle soudu nezavdává žádné pochybnosti o nestrannosti osob rozhodujících ve stavebním řízení.
45. Podle § 14 odst. 1 správního řádu každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.
46. V dané věci rozhodoval stavební úřad Městské části Praha 11 a nikoliv Výbor pro zdravotní a sociální politiku. Je tedy zřejmé, že i kdyby zástupce stavebníka byl členem Výboru pro zdravotní a sociální politiku zastupitelstva městské části, nešlo by o osobu, která by se bezprostředně podílela na výkonu pravomoci správního orgánu v nyní posuzované věci.
47. I tato námitka je tedy nedůvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

48. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
49. Žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
50. Výrok o nákladech řízení pod bodem III. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 5 soudního řádu správního, neboť osoba zúčastněná na řízení by měla právo na náhradu nákladů řízení, které jí vzniklo v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem. K tomu ale v dané věci nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. prosince 2019

JUDr. Karla Č h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu